

Τὸ γατί

Ἐδῶ καὶ λίγες μέρες ἀποκτήσαμε ἓνα γατάκι. Ἦρθε καὶ μπήκε ὀλοΐσια στὸ σπίτι, σὰν νὰ εἶμαστε παλιοὶ γνωστοί, κι' ἀπὸ τότε δὲν ξανάφυγε. Κόκκινο, μὲ ἄσπρες ρίγες στὴν κοιλιά, ὁ χαρακτηριστικὸς τύπος τοῦ τσιγγάνου γάτου τῆς Κύπρου, ποὺ τριγυρνᾷ ἀπὸ χωράφι σὲ χωράφι. Φαίνεται πὼς ἡ μάνα του τὸ παράτησε, ἢ ἔπεσε θύμα τῆς ἀσφάλτου, ποιὸς ξέρει...

Μιὰ φορὰ ἐμεῖς ἀποκτήσαμε ἓνα γατάκι, κι' ἀπὸ τότε ὅλα ἄλλαξαν στὸ σπίτι. Ὁ νιοφερμένος, ὁ «Μίσια» ὅπως βαφτίστηκε ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμή, ἔγινε ἀμέσως ὁ προστατευόμενος τῶν παιδιῶν. Ὁ ἓνας ἔτρεχε νὰ τοῦ φέρει ψωμί, ὁ ἄλλος γάλα...

—Εἶναι δικό μου τὸ γατάκι.

—Ὅχι, εἶναι δικό μου.

—Καλὰ εἶναι καὶ τῶν δύο μας.

Καὶ παίρνουν καὶ τὰ δύο ἀπὸ ἓνα κομμάτι σκοινὶ καὶ τὸ τρελλαίνουν στὸ πῆγαινε - ἔλα μέσα στὴν αὐλή. Κι' ἐκεῖνο νιώθοντας πὼς ἔχει νὰ κάνει μὲ παιδιὰ γίνεται ἀκόμη πιὸ παιγνιδιάρικο.

—Ὅση ὥρα τὰ παιδιὰ λείπουν στὸ σχολεῖο τὸ γατάκι ὀλοφάνερα πλήττει. Δοκιμάζει νὰ παίξει μὲ τὰ λουλούδια, μὲ τὰ χαλίκια, μὰ στὸ τέλος βαριέται. Δὲν εἶναι, βλέπετε, σὰν τὰ χεράκια τῶν παιδιῶν. Κι' ὅταν ἔρθει ἡ ὥρα νὰ σχολάσουν ἐκεῖνα, λές καὶ τὸ διαίσθάνεται, καὶ περιμένει στὴν πόρτα.

Κι' ὡς ἐδῶ ὅλα πάνε καλά. Ἐλα ὅμως ποὺ τελευταῖα ἡ ἀγάπη τοῦ γατιοῦ ἄρχισε ν'ἄχει τὰ δυσάρεστα ἐπακόλουθα τῆς. Πρώτη δήλωση τοῦ μεγάλου:

—Δὲν θέλω νὰ πάω σχολεῖο!

—Γιατί;

—Γιατί... ἔχω πυρετό.

Τὸ θερμόμετρο βέβαια δὲν ἔδειξε πυρετὸ κι' ἔτσι θέλοντας καὶ μὴ πῆγε σχολεῖο.

Ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ἦρθε ἡ σειρά τῆς μικρῆς.

—Σήμερα δὲν θὰ πάω σχολεῖο.

—Γιατί;

—Γιατί... θέλω νὰ παίξω μὲ τὸ γατάκι (Ἀκόμη βλέπετε ὁ συλλογισμὸς τῆς εἶναι ἀπλός, δὲν πονηρεύεται σὰν τὸ μεγάλο).

—Ἄ, ὥστε ἔτσι, γιὰ τὸ γατάκι...

Καὶ μέσα μου ὠριμάζει ἡ ἰδέα νὰ τὸ διώξουμε. Ἄλλωστε τὰ γατιά φέρνουν ἓνα σωρὸ ἀρρώστιες, τὰ παιδιὰ τὸ παίρνουν στὰ χέρια τους... κλπ. κλπ.

Ὅπως ὅμως γράφω αὐτὲς τὶς γραμμὲς ἔρχεται τὸ ἄθλιο καὶ παίξει μὲ τὰ πόδια μου. Μὲ κοιτᾷ μὲ τὰ καθαρὰ του μάτια, τόσο καθαρὰ ὅπως τὰ μάτια ἐνὸς παιδιοῦ καὶ σκέφτομαι πὼς εἶναι κι' αὐτὸ ἓνα παιδάκι, χωρὶς οἰκογένεια. Δὲν ἔχω τὸ δικαίωμα, ὄχι! Ἐπειτα μὲ τί θὰ ἀποζημιώσω τὴ θλίψη ποὺ θὰ προκαλέσω στὰ παιδιὰ; Στὸ κάτω - κάτω κι' ἐμεῖς μὲ γατιά δὲν μεγαλώσαμε!